

SFS 2000:1149

Utkom från trycket
den 12 december 2000

Isbrytarförordning;

utfärdad den 23 november 2000.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Genom statens isbrytarverksamhet kan fartyg som är lämpade för vintersjöfart få hjälp med isbrytning och arbeten som har samband därmed i enlighet med vad som sägs i denna förordning. Verksamheten skall ledas av Sjöfartsverket.

2 § I svenska kustfarvatten och på sjövägarna dit utförs isbrytning mellan öppet vatten till havs och farvatten som är skyddade för havsis, drivis, packis eller liknande ishinder.

I den omfattning som Sjöfartsverket bestämmer utförs brytning av svårare is i Väneren, Mälaren och Ångermanälven.

När det uppstår sådana issvårigheter som kräver statlig isbrytarhjälp kan undantagsvis och under begränsad tid isbrytning utföras åt den befolkning vid kusterna som är i hög grad beroende av sjövägarna.

För isbrytarverksamhet enligt denna paragraf tas ingen särskild avgift ut.

3 § Isbrytning i samverkan med Danmark, Finland och Norge sker i enlighet med vad som överenskommits med dessa länder.

4 § När det kan ske utan åsidosättande av sådan isbrytning som anges i 2 § eller som föranleds av överenskommelse enligt 3 §, får isbrytning utföras på beställning och mot ersättning enligt taxa som fastställs av Sjöfartsverket.

5 § Ytterligare föreskrifter om statens isbrytarverksamhet meddelas av Sjöfartsverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2001, då isbrytarkungörelsen (1966:121) skall upphöra att gälla. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas för isbrytare som är bemannade av Försvarsmakten, dock längst till och med den 31 juli 2001.

På regeringens vägnar

BJÖRN ROSENGREN

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

